

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр. Пловдив, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVI СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Т. Кюртова

като разглежда докладваното от Росица Т. Кюртова Търговско дело № 20235300900131 по описа за 2023 година

Производството е по чл.25, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалба на „ВАЙСБАУ“ООД, ЕИК 204736795, гр.Куклен, обл.Пловдив, ул.“Александър Стамболийски“ №95, представлявано от Б.К.Ю., чрез пълномощник адв.М. Д., против отказ на длъжностно лице по регистрация при Агенция по вписванията №20230221124325-3/28.02.2023 г. за вписване на промени по партида на дружеството.

Съдът, след като прецени материалите по делото и взе предвид възраженията в жалбата, намира следното:

Отказът датира от 28.02.2023 г., а жалбата, видно от уведомителното писмо на АВ, с което е постъпила в съда, е подадена на 02.03.2023 г., ето защо следва да се приеме, че срокът по чл.25, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ е спазен. Жалбата изхожда от легитимирана страна, надлежно представлявана, и е допустима, а по същество е и основателна по следните съображения:

От вписванията в търговския регистър се установява, че „ВАЙСБАУ“ООД, ЕИК 204736795, гр.Куклен, е вписано в регистъра на 25.08.2017 г. Вписани са като съдружници Б.К.Ю. с дялово участие 600 лв. и К.В.Д. с дялово участие 300 лв. от целия капитал на стойност 900 лв. Посочените две лица са и управители с начин на представляване заедно и поотделно.

Със заявление А4 20230221124325, чрез надлежно упълномощен представител на дружеството, са заявени за вписване в регистъра следните промени в обстоятелствата: прехвърляне на дяловете на К.В.Д. в полза на трето лице – Ф.Р.Ю.; вписване на приобретателя на дяловете като съдружник; заличаване на прехвърлителя като съдружник и управител на дружеството. Представени са със заявлението договор за продажба на дружествени дялове с нотариална заверка на подписи и съдържание и декларации по чл.129, ал.2 ТЗ. Представен е протокол №1 от 16.02.2023 г. от общо събрание на съдружниците, удостоверяващ взето решение за приемане на приобретателя на дяловете като съдружник и за изкупуване на дела на К.Д., който след указания на длъжностното лице по регистрация от 22.02.2023 г. със заявление Ж1 е представен отново, но вече с нотариална заверка на подписи и съдържание, както е указано на заявителя. Представени са още заявление от К.В.Д. от 15.02.2023 г., с което същият заявява, че желае на основание чл.141, ал.5 ТЗ да бъде освободен като съдружник и управител на дружеството, както и протокол №2 от 16.02.2023 г. от общо събрание на съдружниците, удостоверяващ взети решения за уважаване на последното заявление и освобождаване на прехвърлителя на дялове като съдружник и управител на дружеството. Последният протокол е в писмена форма.

С указания от 27.02.2023 г. длъжностното лице по регистрация е указало на заявителя, че протокол №2 от 16.02.2023 г. за напускане на съдружник и промяна в представителството на дружеството следва да бъде удостоверен нотариално по отношение подписите и неговото съдържание.

Обжалваният отказ за вписване на заявените обстоятелства е аргументиран с неизпълнение на горните указания и с това, че решението за освобождаване на управителя не е съставено в изискуемата форма за действителност съгласно чл.137, ал.4 ТЗ.

Съдът намира отказа за незаконосъобразен по следните съображения:

Съгласно чл.137, ал.4 ТЗ за взетите решения по ал.1, т.т.2, 4 и 5, предложение първо, и т.7 се съставя протокол с нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието, извършени едновременно, освен ако в дружествения договор е предвидена писмена форма. Разпоредбата посочва изчерпателно хипотезите, при които е необходима посочената форма за действителност. Сред тези хипотези няма такава на освобождаване на

управител. По-специално хипотезата по чл.137, ал.1, т.2 ТЗ касае приемането и изключването на съдружници. Освобождаване на съдружник при продажба на дяловете му на трето лице и молба за прекратяване на участието не е равнозначно на изключване на съдружник, което е уредено в чл.126 ТЗ и касае най-общо недобросъвестно поведение на съдружника, което налага санкциониране чрез изключването му, каквото в случая не се твърди и установява. Хипотезата по чл.137, ал.1, т.5, предложение първо ТЗ пък е такава на избор на нов управител, но в конкретния случай не е избран нов управител, а е освободен един от двамата управители, упражняващи представителни функции до момента заедно или поотделно, като е решено управителните функции да се изпълняват заанапред от другия управител самостоятелно, който да остане единствен управител на дружеството. Ето защо и доколкото не е налице нито един от изчерпателно изброените в разпоредбата случаи, при които е необходима специалната форма за действителност, за процесното решение е достатъчна обикновена писмена форма. Към заявлението са представени нужните документи, удостоверяващи настъпване на заявените за вписване обстоятелства, поради което няма пречка същите да бъдат вписани.

По изложените съображения, отказът следва да бъде отменен, като на длъжностното лице се дадат указания да извърши заявеното вписване.

В жалбата е направено искане за присъждане на разноси. По това съдът намира следното: Съгласно чл.25, ал.6 ЗТРРЮЛНЦ в производствата съдът присъжда разноси на страните по реда на Гражданския процесуален кодекс. Производството по обжалване на отказите на Агенция по вписванията е охранително и едностранно и в него се прилагат правилата на ГПК, като нормите на процесуалния закон (Глава VIII, Раздел II) предвиждат възможност за присъждане на разноси по делото по отношение на исковите, обезпечителните и изпълнителните производства, но по отношение на охранителните производства такава възможност не е предвидена. За производствата пред Търговския регистър, освен нормите на ЗТРРЮЛНЦ, по силата на чл.530 ГПК са приложими и правилата на Глава 49-та ГПК, доколкото не са установени особени правила, като съгласно чл.541 ГПК разноските по охранителните производства са за сметка на единствената страна в производството – молителя. Тъй като едностранният характер на производството по чл.25 ЗТРРЮЛНЦ е несъвместим с отговорността за

разноски, разпоредбата на чл.25, ал.6 ЗТРРЮЛНЦ не следва да се прилага буквално, а корективно. Поради това липсва законово основание за присъждане на разноски. В този смисъл е трайната съдебна практика по въпроса – Определение №615 от 23.11.2022 г. на ВКС по ч.т.д.№2297/2022 г., II т.о.; Определение №157 от 11.04.2022 г. на ВКС по ч.т.д.№585/2022 г., II т.о.; Определение №139 от 30.03.2022 г. на ВКС по ч.т.д.№2742/2021 г., II т.о.; Определение №60340 от 08.10.2021 г. по ч.т.д.№1250/2021 г. на ВКС, ТК, I т. о. и много др.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ №20230221124325-3/28.02.2023 г. на длъжностно лице по регистрация към Агенция по вписванията, постановен по заявление А4 20230221124325, подадено от „ВАЙСБАУ“ООД, ЕИК 204736795, гр.Куклен, обл.Пловдив, ул.“Александър Стамболийски“ №95, представлявано от Б.К.Ю., чрез пълномощник адв.М. Д., за вписване на промени по партида на същото дружество, както следва: прехвърляне на дяловете на К.В.Д. в полза на Ф.Р.Ю.; вписване на Ф.Р.Ю. като съдружник; заличаване на К.В.Д. като съдружник и управител на дружеството.

ЗАДЪЛЖАВА Агенция по вписвания да извърши исканото със заявление А4 №20230221124325 вписване.

Решението не подлежи на обжалване.

Препис от същото да се изпрати на Агенция по вписвания за сведение и изпълнение.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____